

[Socialministeren]

ne for kommunerne delte meninger om, hvorvidt man overhovedet skal have gratis hjemmehjælp, men skal man have det, varierer ønsket om at bevare en betaling fra tre til fire timer, og derfor har jeg valgt de tre timer.

Der er blevet stillet nogle spørgsmål. Det var, om regeringen ikke mener at kunne løse samspilsproblemer, uden at det koster noget. Sådan noget lignende var det vist hr. Agerschou spurgte om.

Jamen vi er jo i fuld gang med en samspils-løsning, og den koster virkelig meget, det er milliardbeløb. Hvis man virkelig for alvor mener – det synes jeg egentlig den her debat kunne give anledning til at spørge om – at vi totalt skulle afskaffe samspilsproblemer, så må jeg gøre opmærksom på, at medmindre de offentlige udgifter skal eksplodere, så kan det kun gå ud over dem, der absolut kun har deres folkepension. Så skal vi afskaffe pensionstillægget, så skal vi afskaffe de personlige tillæg og nøjes med én og kun én folkepension, og den bliver ikke høj, hvis vi ikke skal ud i fuldstændig gro-teske offentlige udgiftsstigninger.

Så jeg synes nok, at det her er . . . nej, jeg skal ikke sige noget om det, men diskussionen hænger altså ikke rigtig sammen.

Så spurgte fru Bente Juncker, om dette er en regelforenklings. Det er rigtigt – det er der andre der har været inde på – at man godt kunne have valgt en anden skala end den hidtidige, altså den, vi har kendt i lang tid. Jeg tror, at for øjeblikket er det klogeste, vi kan gøre over for kommunerne, at bruge den skala, de kender nu. Man kan sige, der er mange satser, men de kender den. Det er en vant og kendt procedure.

Man kunne godt have indført en tretrinsskala og have fået det samme ud af det. Det ville have betydet to ting: Nye regler og dermed en belastning for socialforvaltningerne for det første, og for det andet øgede samspilsproblemer dér, hvor hoppene er.

Jeg har altså valgt at sige, at det tror jeg ikke vi vil gå ind i nu. Det kunne man overveje at gøre på et senere tidspunkt.

Det afgørende tror jeg er, at man bruger den skala, som kommunerne kender. Det har jeg da også forstået er de kommunale repræsentanters ønske.

Det er egentlig også svar til fru Inger Stilling Pedersen, som ønsker at afskaffe den nuværende skala, men vil bevare nogen betaling. Det må

altså betyde, at man ønsker nogle større spring eller – jeg ved ikke, om det er meningen, det er selvfølgelig det mest enkle – at indføre en enhedspris, overhovedet at trække hjemmehjælp ud af hele samspilsbetragtningen og sige, at hjemmehjælp er noget, man betaler ligesom rugbrød og sko. Det er selvfølgelig det endegyldige svar på den indvending.

Så siger fru Inger Stilling Pedersen, at hun er imod, at folk med lave indtægter skal betale. Der var en anden, der sagde det samme – nej, det var vist samme medlem, men bare i et tidligere indlæg.

Jeg bliver nødt til at gøre opmærksom på, at de indtægtskalaer, man har, er baseret på indtægter efter ganske bestemte fradrag. Jeg må henvise til, hvad der står i bekendtgørelsen. Det lyder, når man diskuterer det her, som om man tror, at det er de allerlaveste indkomster, man her har med at gøre. I bekendtgørelse nr. 877 af 21. december 1988 hedder det i § 3:

»I indkomstgrundlaget fradrages for ægtepar før benyttelsen af skalaen i bilaget altid et beløb for hver af ægtefællerne, der svarer til den sociale pensions fulde grundbeløb med fuldt pensionstillæg til samgifte pensionister.«

Først ud fra det, der ligger ud over det, beregner man betaling. Som et eksempel kan jeg nævne, at har man 17.000 kr. i indtægt ud over dette fradrag, kan man komme til at betale 10 kr. i timen, altså 30 kr. om ugen. Så jeg synes nok, at man taler, som om man ikke rigtig kender reglerne. Det, der er fordelene ved at bevare reglerne – dem kan man sagtens kritisere – er altså, at det er kendt stof for socialforvaltningerne, og det tror jeg faktisk ikke man skal kimsede ad.

Jeg ved, at der ude omkring i kommunalbestyrelserne, også i partier, som her totalt har afvist at overveje betaling efter 1. juli, er folk, der meget gerne ser, at vi bevarer en eller anden form for betaling. Derfor skal jeg blot håbe, at behandlingen i Folketingets Socialudvalg vil give folketingsmedlemmerne anledning til at tale med deres kommunale repræsentanter og tænke endnu en gang over, hvad det er, de gør.

(Kort bemærkning).

Tove Niemann (FP):

Jeg vil godt sige til socialministeren, at det må være meget forskellige pensionister, vi taler med. Jeg har aldrig hørt en pensionist, altså en